

CARBOL BIJ GRIEP.

Tot het gebruiken van carbol kwam ik, doordat in het begin dezer epidemie eenige lijdens stinkende sputa opgaven. Daartegen ried dr. H. KLINKERT op een artsencursus: R. Acid. carbol. 1, Aq. dep. 180, Eleosacch. foenic. 20. S. alle 2 uur $1\frac{1}{2}$ tot $\frac{3}{4}$ lepel (ophouden zoodra de urine groenachtig wordt). Dat hielp wel. Beter ging het naarmate het vroeger toegediend werd. Toen kwam ik er toe, het als voorbehoedmiddel toe te passen. Ik heb het nu gedurende vier weken voorgeschreven bij een reeks patiënten, zoodra zich ernstige longverschijnselen voordeden, met treffend goed gevolg; de ernstige verschijnselen verdwenen spoedig en allen genazen, terwijl ik vóór dien tijd verscheidenen zag bezwijken.

Rotterdam, 16 December 1918.

J. B. W. P. ROELANTS.

ONTEVREDENHEID ONDER DE GEMOBILISEERDE ARTSEN.

Door coll. WIJNBRENS en VAN DE VELDE worden eenige punten genoemd, welke algemeene ontevredenheid onder ons verwekken. Hier wil ik nog iets noemen, waarover letterlijk iedereen klaagt: Wij worden tot op den huidigen dag in volslagen onzekerheid gelaten over onze toekomst.

Elke soldaat wist, wanneer zijn lichter „afzwaaid”. Wij niet. Zoo af en toe hooren wij eens: „collega die en die is er uit”. Om welke reden, of hoe hij dat aangelegd heeft, vernemen wij nooit, dan van den gelukkige zelf. Wanneer wij weggaan, of wij weggaan en volgens welke regelen dit gebeurt, schijnen wij niet te mogen weten. Hoe moeilijk het is, zich, zodoende, na de mobilisatie een plaats te veroveren, zal iedereen zich kunnen voorstellen. De eerste vraag bij sollicitatie is steeds: „Wanneer kunt gij komen”? Laten wij hopen, dat de „donkere dagen vóór Kerstmis” ons meer licht zullen brengen.

Breda, 15 December 1918.

J. F. O. HUESE, res. O. v. G. 2de kl.

SUBLIMAAT-BEHANDELING BIJ SPAANSCH GRIEP.

Daar blijkbaar een groot deel der Nederlandsche artsen, toegevend aan den drang van het door courantenberichten misleide publiek, sublimaat heeft gebruikt ter bestrijding der Spaansche griep, maar volgens de desbetreffende publicaties die behandeling in het geheel niet lijkt op de door den uitvinder voorgeschrevene, kwam het mij gewenscht voor, de behandeling van LEITNER in dit *Tijdschrift* bekend te maken 1).

In *Zeitschr. für ärztliche Fortbildung*, 1918 n°. 21, bldz. 572, deelt dr. LEITNER mede, dat hij na vruchteloze pogingen met streptokokkenserum en collargol tegen de longontstekingen bij influenza, ja zelfs tegen de Spaansche griep, de intraveneuse sublimaatbehandeling geprobeerd heeft.

Hij beschrijft deze behandeling als volgt: Dagelijks 2—3 mgr. (2—3 cM³ van de 1 per duizend oplossing), tegelijk met dezelfde spuit 0.20 gr. coff. natr. benzoicum (2 cM³ van de 10 pCt. oplossing) inspuiten in de vena cubitalis; daarbij symptomatische behandeling met expectorantia en cardiaca; infusum digitalis moet gegeven worden vóór het intreden van hartzwakte (3—5 lepels van het infuus 1:200).

Leiden, 17 December 1918.

M. P. KINGMA BOLTJES.

HERVORMING VAN DE OPLEIDING VAN DEN GENEESHEER.

Naar aanleiding der artikelenreeks betreffende bovengenoemd onderwerp zou ik opmerkzaam erop willen maken, en ik ben vast overtuigd, dat ik zeer vele collegae-internisten achter mij heb, dat door prof. VAN RIJNBEEK, zoowel als door SCHWALBE

1) Wij vestigen de aandacht er op, dat LEITNER's oorspronkelijke mededeeling in de *Wiener klin. Wochenschrift* 1918, n°. 43, reeds op bldz. 1560 van den loopenden jaargang in dit *Tijdschrift*, zij het ook zeer kort, gerefereerd is.